

पानियम - क्रमांक वीस

दानियेल ११ मधील घटनाक्रम आणि २०२५ ची चेतावणी

Jeff Pippenger

2026-03-02

दहा ते सोळा या वचने पूर्ण करणाऱ्या इतिहासाच्या पायोनियर अनुप्रयोगाने असे ओळखले की दर्शन स्थापन करणारा रोम इ.स.पू. २०० या वर्षी, म्हणजेच पॅनियमच्या युद्धाच्या त्याच वर्षी, आला; आणि मी असे सुचवीत आहे की २०२५ मध्ये ट्रम्प आणि पोप लिओ यांच्या पदग्रहणासह रोम आला आणि त्याने दर्शन स्थापन केले. २०२५ हे असे एकमेव वर्ष दर्शविते की ज्यात पोप आणि राष्ट्राध्यक्ष या दोघांचेही पदग्रहण त्याच वर्षी झाले. २०२५ मध्ये पाहण्यास इच्छुक असलेल्या सर्वासमोर त्या पशूला आणि त्याच्या प्रतिमेला उंचावण्यात आले. पायोनियरांप्रमाणे नव्हे, तर मी या वचनांची सुरुवातीस पूर्तता करणारा इतिहास नव्हे, तर वचनांतील अनुक्रम लागू करीत आहे. मी त्या इतिहासाशी सहमत आहे, परंतु वचनांची चौकट परिभाषित करण्यासाठी इतिहासाचा उपयोग करण्याऐवजी, इतिहासासाठीची चौकट म्हणून वचनांतील एका अनुक्रमाचा आधार घेत आहे. माझा आग्रह असा आहे की हे दोन्ही दृष्टिकोण अचूक आहेत.

मक्कबींची क्रांती

मी मक्कबींच्या वंशरेखेचा अशाच प्रकारे उपयोग करतो. इ.स.पू. १६७ मध्ये झालेला मक्कबी उठाव हा इ.स.पू. २०० मधील पॅनियमच्या लढाईनंतर बराच उशिरा, आणि इ.स.पू. ६३ मध्ये पोम्पेयीने यरुशलेम जिंकण्यापूर्वी बराच आधी घडला. जी वंशरेखा सोळाव्या वचनापासून इ.स.पू. ६३ मध्ये सेनापती पोम्पेयीने यरुशलेम जिंकण्याने सुरू होते, आणि येशूला क्रूसावर खिळण्यात आले त्या वेळी राज्य करणाऱ्या कैसर तिबेरियापर्यंत पुढे चालू राहते. क्रूस आणि तिबेरिय यांचे प्रतिनिधित्व अकराव्या अध्यायातील बाविसाव्या वचनात केलेले आहे.

आणि पुराच्या भुजांनी ते त्याच्या समोरून वाहून जातील, आणि तुटून पडतील; होय, कराराचा अधिपतीही.
दानिएल ११:२२.

सोळाव्या वचनातील इ.स.पूर्व ६३ मध्ये जनरल पॉपेईने यरुशलेम जिंकणे, आणि बावीसाव्या वचनातील इ.स. ३१ मधील क्रूस, हे अशा भविष्यवाणीच्या रेषेचे प्रतिनिधित्व करतात जी रविवारच्या कायद्याच्या एका प्रतीकापासून सुरू होते आणि रविवारच्या कायद्याच्या एका प्रतीकावर समाप्त होते. तेवीसावे वचन हा या उताऱ्यातील एक विराम आहे; त्यामुळे सोळाव्या वचनात सुरू झालेल्या भविष्यवाणीच्या रेषेचा शेवट बावीसावे वचन असल्याचे ते चिन्हित करते. बावीसाव्या वचनातील रेषेचा हा स्पष्ट शेवट, आणि त्याचबरोबर बावीसावे वचन हे सोळाव्या वचनात दर्शविलेल्या त्याच मार्गचिन्हाचे प्रतीक आहे, ही वस्तुस्थिती मिळून, सोळाव्या ते बावीसाव्या वचने ही एक स्वतंत्र भविष्यवाणीची रेषा दर्शवितात, यासाठी अल्फा आणि ओमेगा साक्ष पुरविते.

यात हेही जोडा की पंधरावा व सोळावा पद सेल्यूसिड राज्यापासून रोमन सत्तेकडे होणारा संक्रमण दर्शवितात; आणि तुम्ही पाहता की पंधराव्या पदातील सेल्यूसिडांपासून सोळाव्या पदातील रोमनांपर्यंत सलगतेत खंड आहे, आणि सोळाव्या ते बाविसाव्या पदांपर्यंतची ओळ स्पष्टपणे एक स्वतंत्र भविष्यसूचक ओळ म्हणून वेगळी ठरते. सोळावे पद यहुदियावर प्रभुत्व गाजविणाऱ्या पुढील सत्तेची ओळख करून देते; अशा रीतीने ते भविष्यसूचक इतिहासातील संक्रमण चिन्हांकित करते, जसे ते तेविसाव्या पदाबाबतही आहे. ही ओळ रविवारच्या कायद्याच्या प्रतीकाने सुरू होते आणि समाप्तही होते, आणि ही ओळ अकराव्या अध्यायातील बाविसाव्या पदात समाप्त होते.

स्मिथ—आणि तीन सीझर्स

सोळाव्या वचनात रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे, तसेच बाविसाव्या वचनातही—या वस्तुस्थितीमुळे ही दोन वचने एकमेकांशी अनुरूप रीतीने जुळविली गेली पाहिजेत. उरियाह स्मिथ तेविसाव्या वचनावर भाष्य करतात आणि ते मागील वचनांच्या इतिहासात आणखी मागे आरंभ झालेल्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व का करते हे स्पष्ट करतात; बाविसाव्या वचनातील क्रूसानंतर त्वरित येणाऱ्या इतिहासाचे ते प्रतिनिधित्व करत नाही.

“पद २३. आणि त्याच्याबरोबर केलेल्या करारानंतर तो कपटाने वागेल; कारण तो वर येईल, आणि अल्प लोकांच्या साहाय्याने बलवान होईल.”

“येथे ज्याच्याशी केलेल्या कराराचा उल्लेख आहे तो ‘तो’ व्यक्ती १४ व्या वचनापासून भविष्यवाणीचा विषय असलेल्या त्याच सत्तेशी संबंधित असला पाहिजे; आणि ती सत्ता रोमन सत्ता आहे, हे भविष्यवाणीच्या पूर्णत्वातून, जसे आधी निदर्शनास आणले आहे, रोमन साम्राज्यावर अनुक्रमे राज्य करणाऱ्या तीन व्यक्तींमध्ये निर्विवादरीत्या दिसून येते; म्हणजे, ज्युलियस, ऑगस्टस, आणि टायबेरियस सीझर. पहिला, आपल्या देशाच्या दुर्गात विजयाने परतल्यावर, अडखळला, पडला, आणि सापडला नाही. वचन १९. दुसरा कर उभारणारा होता; आणि त्याने राज्याच्या वैभवात राज्य केले, आणि तो क्रोधाने किंवा युद्धात नव्हे, तर आपल्या स्वतःच्या शय्येवर शांततेने मरण पावला. वचन २०. तिसरा कपटी होता, आणि अत्यंत नीच स्वभावाच्या व्यक्तींतील एक होता. त्याने राज्यावर शांततेने अधिकार मिळविला, परंतु त्याचे राज्य आणि जीवन दोन्ही हिंसाचाराने समाप्त झाले. आणि त्याच्या राज्यकाळात कराराचा अधिपती, नाझरेथचा येशू, क्रूसावर मृत्युदंड देण्यात आला. वचने २१, २२. ख्रिस्ताला पुन्हा कधीही मोडता येणार नाही किंवा मृत्युदंड देता येणार नाही; म्हणून इतर कोणत्याही शासनात, आणि इतर कोणत्याही काळात, या घटनांचे पूर्णत्व आपण शोधू शकत नाही. काही जण हे वचने अँटिओकसला लागू करण्याचा प्रयत्न करतात, आणि यहुदी महायाजकांपैकी एकास कराराचा अधिपती ठरवितात, जरी त्यांना कधीही तसे म्हटलेले नाही. हा त्याच प्रकारचा युक्तिवाद आहे, जो अँटिओकसच्या राज्यकाळाला दानिएल ८ मधील लहान शिंगाचे पूर्णत्व ठरविण्याचा प्रयत्न करतो; आणि तो त्याच हेतूसाठी मांडला जातो; म्हणजे, ज्या महान पुराव्यांच्या साखळीने हे दाखवून दिले जाते की आगमनाचा सिद्धान्त हा बायबलचा सिद्धान्त आहे, आणि ख्रिस्त आता दाराशी आहे, त्या साखळीला तोडण्यासाठी. परंतु हा पुरावा खोडून काढता येणार नाही; ती साखळी तोडता येणार नाही.”

“साम्राज्याच्या लौकिक घटनांमधून आम्हांस सत्तर आठवड्यांच्या शेवटापर्यंत खाली आणल्यानंतर, संदेष्टा, २३ व्या वचनात, आम्हांस त्या काळाकडे परत घेऊन जातो, जेव्हा इ.स.पू. १६१ मध्ये यहुदी संधिमुळे रोमनांचा देवाच्या लोकांशी प्रत्यक्ष संबंध आला; त्या बिंदूपासून मग आम्हांस घटनांच्या एका थेट रेषेतून चर्चच्या अंतिम विजयापर्यंत, आणि देवाच्या अनंतकाळच्या राज्याच्या स्थापनेपर्यंत नेले जाते. सीरियन राजांकडून यहुदी लोकांवर अत्यंत जुलूम होत असल्यामुळे, त्यांनी रोमनांची मदत मागण्यासाठी आणि त्यांच्याशी ‘मैत्री व महासंघाची एक संधि’ करण्यासाठी रोमकडे एक दूतमंडळ पाठविले. 1 Mac.8; Prideaux, II, 234; Josephus’s Antiquities, book 12, chap.10, sec.6. रोमनांनी यहुदींची विनंती ऐकली, आणि त्यांना पुढील शब्दांत मांडलेला एक हुकूम मंजूर केला:—”

“यहुदी राष्ट्राबरोबर साहाय्य व मैत्रीच्या करारासंबंधी सेनेटचा हुकूम. रोमनांच्या अधीन असलेल्या कोणालाही यहुदी राष्ट्रविरुद्ध युद्ध करणे, किंवा त्यांना धान्य, जहाजे, किंवा पैसा पाठवून अशा युद्धास साहाय्य करणे, कायदेशीर ठरणार नाही; आणि जर यहुद्यांवर कोणताही हल्ला झाला, तर रोमन आपल्या सामर्थ्यानुसार त्यांना साहाय्य करतील; आणि त्याचप्रमाणे, जर रोमनांवर कोणताही हल्ला झाला, तर यहुदी त्यांना साहाय्य करतील. आणि जर यहुद्यांना या साहाय्याच्या करारात काही वाढ करावयाची, किंवा त्यातून काही कमी करावयाचे असेल, तर ते रोमनांच्या सर्वसाधारण संमतीने केले जाईल. आणि अशा रीतीने जी कोणती भर घातली जाईल, तिला बळ प्राप्त होईल.’ ‘हा हुकूम,’ जोसेफस म्हणतो, ‘योहानाचा पुत्र युपोलेमुस आणि एलेआझराचा पुत्र यासोन यांनी लिहिला होता, त्या वेळी यहुदी राष्ट्राचा प्रधान याजक यहुदा होता, आणि त्याचा भाऊ शिमोन सैन्याचा सेनापती होता. आणि हा पहिला करार होता जो रोमनांनी यहुद्यांबरोबर केला, आणि तो याच प्रकारे व्यवस्थापित करण्यात आला होता.’”

“या काळी रोमन लोक एक लहानशी प्रजा होती, आणि त्यांनी कपटाने, किंवा त्या शब्दाचा अर्थ जसा सूचित करतो तसा चलाखीने कार्य करावयास आरंभ केला. आणि याच बिंदूपासून त्यांनी नंतर ज्या सत्तेच्या शिखरापर्यंत मजल मारली, त्या दिशेने स्थिर आणि वेगवान उन्नती केली.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 270, 271.

फक्त बावीसाव्या पदातील क्रूसच अशी रेषा समाप्त करत नाही की ज्याच्या सुरुवातीसुद्धा तोच चिन्ह आहे, तर पुढील पद क्रूसापूर्वीच्या इतिहासाकडे परत जाते—पानियमनंतर साधारण तीस वर्षांनी आणि रोमने यरुशलेम जिंकण्यापूर्वी साधारण शंभर वर्षांनी. येथे स्मिथ ज्याला 161 BC असे ओळखतो त्या यहुद्यांच्या संघाच्या मार्गचिन्हाला इतर पायोनियर्स 158 BC असे ओळखतात. येथे मी ज्यावर लक्ष केंद्रित करीत आहे तो मुद्दा इतकासा तारीख नसून, सोळाव्या ते बावीसाव्या पदांपर्यंतची पदे भविष्यवाणीतील इतिहासाची अशी एक रेषा दर्शवितात की रविवारीचा कायदा हा त्या रेषेचा अल्फा आणि ओमेगा दोन्ही आहे. आणि मग, सोळाव्या ते बावीसाव्या पदांतील रेषा एकदा मांडली गेल्यावर, तेवीसावे पद सोळाव्या ते बावीसाव्या पदांच्या रेषेमधील इतिहासाची पुनरुक्ती करते व त्याचा विस्तार करते. तेवीसाव्या पदाने दर्शविलेली इतिहासाची भविष्यसूचक रेषा म्हणजे मक्कब्यांचा इतिहास होय, आणि मक्कब्यांचा इतिहास हा संयुक्त संस्थानांच्या इतिहासाशी परिपूर्ण समांतर आहे.

दोन राजवंश

मकाबी हे अँटिओकस एपिफेनेसच्या राज्यकाळात सुरू झालेल्या सेल्यूसिड राज्याविरुद्धच्या बंडाचे प्रतिनिधित्व करतात. हे बंड उत्तर दिशेच्या सेल्यूसिड राज्याविरुद्ध होते, आणि त्याचा परिणाम अशा विजयात झाला की ज्यामुळे त्या कालखंडातील दोन यहुदी वंशसत्तांपैकी एक उदयास आली; आणि त्या कालखंडाचा शेवट अखेरीस इ.स. 70 मध्ये यरुशलेमच्या विनाशात झाला. पहिली वंशसत्ता हस्मोनी होती आणि दुसरी हेरोदी होती. उत्तर दिशेच्या सेल्यूसिड राज्यातून मुक्तता मिळाल्यानंतर हेरोदी वंशसत्ता ही दुसरे यहुदी शासन होते. तिचा रोमन व्यवस्थेशी थेट संबंध होता, तर यापूर्वीची हस्मोनी वंशसत्ता मूलतः यहुदी होती. हस्मोनी वंशसत्तेची सुरुवात इ.स.पू. 141 मध्ये झाली, आणि इ.स.पू. 37 मध्ये हेरोदी वंशसत्तेची सुरुवात झाली व ती इ.स. 70 पर्यंत टिकली.

राजवंश यहुदियाच्या शासनव्यवस्थेचे प्रतिनिधित्व करतात, म्हणजेच त्या प्राचीन व शब्दशः गौरवशाली देशाचे. मक्काबी उठाव इ.स.पू. १६७ ते १६० या कालावधीत झाला. इ.स.पू. १६४ मध्ये मक्काब्यांनी अँटिओकस एपिफेनेस याला यरुशलेममधून हुसकावून लावले आणि अँटिओकसने मंदिर अपवित्र केल्यानंतर ते शुद्ध करून पुन्हा समर्पित केले; परंतु उत्तरेकडील सेल्यूसिड सत्ता पूर्णपणे पराभूत होऊन हस्मोनी राजवंशाची सुरुवात झाली ती इ.स.पू. १४१ मध्येच.

हेरोदीय राजवंश ही या रेषेची एक किल्ली आहे, कारण येशूच्या जन्माच्या वेळी बालकांची हत्या करण्याची आज्ञा देणारा हेरोद महान हाच होता, आणि येशू मरण पावला तेव्हा त्याचा पुत्र राज्य करीत होता. हेरोद महान हा पिता होता, आणि तो यहुदियावरचा राजा होता; परंतु त्याचा पुत्र केवळ एक टेट्रार्क होता, म्हणजेच तो राज्याच्या चतुर्थांश भागावर राज्य करणारा शासक होता—राजापेक्षा राज्यपालासारखा. म्हणूनच त्याच्याकडे ती सत्ता नव्हती, ज्यामुळे ख्रिस्ताला क्रूसावर खिळण्यासाठी त्याला पिलाताशी संबंध जोडावा लागला. येशूचा जन्म हा त्याच्या भविष्यवाणीच्या रेषेत भविष्यसूचक “अंतकाळ” होता, आणि त्याचा मृत्यू रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो. पहिला हेरोद १९८९ चे प्रतिनिधित्व करतो, आणि शेवटचा हेरोद रविवारचा कायदा आहे. पिता हेरोदापासून पुत्र हेरोदापर्यंतची ही ख्रिस्ताची भविष्यसूचक रेषा आहे.

मक्काबींची वंशपरंपरा एका उत्तरेकडील राज्याविरुद्धच्या विजयी बंडाने आरंभ होते; त्या राजाने यहुद्यांवर त्याच्या ग्रीक प्रथा, संस्कृती तसेच ग्रीक धर्म लादला होता. हस्मोनी वंशाचा आरंभ 1798 चे प्रतिनिधित्व करीत होता. असे का, असा तुम्ही विचाराल? जर एखाद्या वंशाचा आरंभ भविष्यवाणीतील “अंतकाळात” होत असेल, जसा ख्रिस्ताच्या जन्मकाळी हेरोदियन वंशाचा झाला, तर दुसऱ्या वंशाचाही आरंभ भविष्यसूचक अनिवार्यतेने तसाच असणे आवश्यक आहे. जेव्हा आपण ख्रिस्ताचा जन्म “अंतकाळ” म्हणून लागू करतो, तेव्हा हे दोन्ही वंश अंतकाळापासूनच आरंभ

होतात; परंतु मूर्ख लोक अंतकाळाशी संबंधित उन्मुद्रित प्रकाश कधीच पाहत नाहीत.

“आपल्या काळात, जसे ख्रिस्ताच्या दिवसांत होते, तसे पवित्र शास्त्रांचे चुकीचे वाचन किंवा चुकीचा अर्थ लावणे होऊ शकते. जर यहुद्यांनी प्रामाणिक, प्रार्थनापूर्ण अंतःकरणांनी पवित्र शास्त्रांचा अभ्यास केला असता, तर त्यांच्या शोधाचे फळ म्हणून त्यांना त्या वेळेचे खरे ज्ञान लाभले असते; आणि केवळ वेळेचेच नव्हे, तर ख्रिस्ताच्या प्रकट होण्याच्या प्रकाराचेही ज्ञान झाले असते. त्यांनी ख्रिस्ताच्या तेजस्वी दुसऱ्या प्रकट होण्याचा संबंध त्यांच्या पहिल्या आगमनाशी जोडला नसता. त्यांच्याजवळ दानियेलाची साक्ष होती; त्यांच्याजवळ यशयाची आणि इतर संदेष्ट्यांची साक्ष होती; त्यांच्याजवळ मोशेचे शिक्षण होते; आणि येथे ख्रिस्त त्यांच्या अगदी मध्यभागी होता, तरीही ते त्याच्या येण्याविषयी पुरावा शोधण्यासाठी पवित्र शास्त्रांचा शोध घेत होते. आणि त्यांनी ख्रिस्ताशी अगदी त्या गोष्टी केल्या ज्यांविषयी भाकीत करण्यात आले होते की ते त्या करतील. ते इतके आंधळे झाले होते की ते काय करीत आहेत हे त्यांना कळत नव्हते.”

“आणि आज, १८९७ मध्येही, अनेकजण ह्याच गोष्टी करीत आहेत, कारण पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांमध्ये समाविष्ट असलेल्या परीक्षेच्या संदेशांचा त्यांना अनुभव आलेला नाही. असे काही आहेत की हे संदेश अजून भविष्यकाळातच आहेत, याचा पुरावा शोधण्यासाठी ते शास्त्रांचे परीक्षण करीत आहेत. ते या संदेशांच्या सत्यतेचे पुरावे एकत्र करतात, परंतु भविष्यवाणीच्या इतिहासात त्यांना योग्य स्थान देण्यास ते अपयशी ठरतात. म्हणून, संदेशांचे स्थान निश्चित करण्याच्या बाबतीत लोकांना भ्रमित करण्याचा धोका अशांना आहे. अंतकाळाची वेळ कोणती, किंवा संदेशांना कोणत्या वेळी स्थान द्यावयाचे, हे ते पाहत नाहीत व समजत नाहीत. देवाचा दिवस गुप्त पावलांनी येत आहे; परंतु जे स्वतःला ज्ञानी व महान समजतात ते ‘उच्च शिक्षण’ याविषयी बडबड करीत आहेत. ख्रिस्ताच्या आगमनाची चिन्हे, अथवा जगाच्या अंताची चिन्हे, त्यांना ज्ञात नाहीत.”
Paulson Collection, 423, 424.

ख्रिस्ताच्या जन्माची ओळख “अंतकाळ” म्हणून करून, आणि म्हणूनच उत्तरकाळातील वर्तमान सत्याच्या संदर्भात मक्कब्यांची वंशरेषा आणण्याची किल्ली म्हणून त्यास मान्य करून, ख्रिस्तालाच त्या उताऱ्याचा अगदी केंद्रबिंदू ठरविण्यात येते; आणि हेदेखील या अनुप्रयोगाची वैधता सिद्ध करणारा पुरावा आहे.

मक्कबींची वंशपरंपरा आध्यात्मिक गौरवशाली देशाचे दृष्टांतात्मक चित्रण करते, आणि हे चित्रण अशा कालखंडात सुरू होते की ज्यामध्ये त्या गौरवशाली देशातील नागरिक उत्तर दिशेच्या राजाच्या राजकीय व धार्मिक प्रभुत्वापासून विभक्त होतात. हस्मोनी वंशाकडे नेणारा मक्कबी उठाव 1776 चे प्रतिनिधित्व करतो, आणि मक्कबींनी साध्य केलेला उत्तर दिशेच्या राजाविरुद्धचा उठाव क्रांतिकारक युद्धाचे प्रतिनिधित्व करीत होता. 1776 ते 1798 ही बावीस वर्षे त्या मक्कबी बंडाचे प्रतिनिधित्व करतात ज्यामुळे अंतकाळी 1798 मध्ये हस्मोनी वंश उदयास आला, आणि तो 1989 मधील अंतकाळी हेरोदियन वंश सुरू होईपर्यंत चालू राहिला. हेरोदियन वंश इ.स. 70 मध्ये यरुशलेमच्या विनाशापर्यंत चालू राहिला.

या इतिहासरेषेत ओळखण्यास महत्त्वाची गोष्ट द्विविध आहे; ही प्राचीन गौरवशाली देशाची एक प्रतिमा आहे, जी आधुनिक गौरवशाली देशाचे प्रतिरूप ठरते, आणि तिची सुरुवात अशा एका इतिहासरेषेत होते जी सोळाव्या वचनापासून आरंभ होते, जिथे रोम पहिल्यांदाच त्या गौरवशाली देशावर विजय मिळवितो, आणि अशा रीतीने त्या रेषेचा मुख्य विषय ओळखून देतो. सोळाव्या वचनापासून ते बाविसाव्या वचनापर्यंतची रेषा गौरवशाली देशाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि तिचा संदर्भ लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याशी संबंधित आहे. ही रेषा उपासकांच्या त्या दोन वर्गांचेही प्रतिनिधित्व करते, जे दोन्ही राजवंशीय शासनव्यवस्थांवर प्रभाव टाकतात. सदुकी संख्या कमी असले तरी, दोन्ही राजवंशीय कालखंडांत त्यांनी सामान्यतः यहुदी धार्मिक आणि राजकीय व्यवस्थांवर नियंत्रण ठेवले. धार्मिक व्यवस्था याजकवर्गाद्वारे चालविली जात होती, आणि त्या याजकवर्गावरही सदुकी व फरीशी या दोघांचा प्रभाव होता. हस्मोनी व हेरोदी ही दोन्ही शासनव्यवस्था फरीशी आणि सदुकी यांच्या प्रभावाखाली होत्या, आणि हे दोन्ही राजवंश 1798 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या संयुक्त संस्थानांच्या शासनाचे प्रतिनिधित्व करतात.

फरीशी आणि सदुकी हे गुलामगिरीच्या प्रश्नावरील आपल्या भूमिकेमुळे परस्पर भिन्न ठरणाऱ्या राजकीय प्रवृत्तींच्या दोन पक्षांचे प्रतिनिधित्व करतात. डेमोक्रेट्स हे गुलामगिरीसमर्थक आहेत आणि रिपब्लिकन्स हे गुलामगिरीविरोधी आहेत; आणि हे दोघे मिळून अमेरिकेच्या संयुक्त संस्थानांच्या घटनात्मक शासनाच्या राजकीय यंत्रणेची परस्परक्रिया करतात. ते शासन म्हणजे प्रकटीकरण तेरावा मधील पृथ्वीवरील पशू होय, आणि त्या पृथ्वीवरील पशूचा बाह्य इतिहास त्याच्या रिपब्लिकन शिंगाद्वारे दर्शविला जातो. अंतर्गत इतिहास प्रोटेस्टंट शिंगाद्वारे दर्शविला जातो. त्या पशूवर शिंगे वेगवेगळी आहेत, कारण तो पशू म्हणजे अशी घटना आहे जी राज्याचे शिंग आणि चर्चचे शिंग यांना विभक्त करते; परंतु इतिहासभर ती एकत्रच पुढे सरकतात. रिपब्लिकन शिंगाला गुलामगिरीच्या समर्थनार्थ किंवा विरोधार्थ असे दोन प्रभाव आहेत. प्रोटेस्टंट शिंगाला सातव्या दिवसाच्या शब्बाथाच्या समर्थनार्थ किंवा सूर्याच्या पहिल्या दिवसाच्या समर्थनार्थ असे दोन प्रभाव आहेत.

पानियमच्या युद्धानंतर साधारण तीस वर्षांनी मक्काबी लोक बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या रूपाने संयुक्त संस्थानांच्या इतिहासाची खूण करतात. त्यानंतर साधारण शंभर वर्षांनी, यरुशलम जिंकले जाते तेव्हा सोळावे वचन पूर्ण होते, जे क्रूसाचे प्रतिरूप ठरते. यहुदिया हा त्या तीन अडथळ्यांपैकी दुसरा अडथळा आहे, ज्यांना रोम जगावर नियंत्रण मिळविताना वश करतो. जनरल पॉम्पेईने इ.स.पू. 65 मध्ये सीरिया जिंकले, आणि त्यानंतर इ.स.पू. 63 मध्ये यहुदा जिंकला. ऑगस्टस कैसरने इ.स.पू. 31 मध्ये अँक्टीयमच्या युद्धात तिसरा अडथळा जिंकला. हा इतिहास सोळाव्या ते बाविसाव्या वचनांच्या ओळीत दर्शविला आहे.

क्रूसाच्या काळापर्यंत मक्काबी इतिहास जवळजवळ दोनशे वर्षे चालू होता. उरियाह स्मिथ असे ओळखतो की तेवीसाव्या वचनातील यहुदांबरोबरच्या संधीद्वारे दर्शविलेला इतिहास, बावीसाव्या वचनातील क्रूसाच्या इतिहासाच्या जवळजवळ दोनशे वर्षे आधी घडलेल्या इतिहासातील एका प्रारंभबिंदूशी संलग्न केला पाहिजे. बावीसाव्या वचनातील क्रूसाचा इतिहास सोळाव्या वचनाशी संलग्न केला पाहिजे, कारण सोळावे वचन देखील रविवारच्या कायद्याविषयी आहे. याचा अर्थ असा की मक्काबींची रेषा, जी यहुदाच्या गौरवशाली देशाचा इतिहास आहे, ती सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्याच्या बराच आधी सुरू होते.

जेव्हा आपल्याला हे समजते की मिलराइटांचा इतिहास हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासाचे चित्रण करतो, तेव्हा आपण मिलराइटांसाठी १७९८ मधील अंतकाळाचा प्रारंभ, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांसाठी १९८९ मधील अंतकाळाचा प्रारंभ, यांना एकमेकांशी अनुरूप लावू शकतो. जेव्हा आपण असे करतो, तेव्हा आपण पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या इतिहासावर तिसऱ्या देवदूताचा इतिहास अध्यारोपित करीत असतो. १७९८ आणि १९८९ ही दानियेल अकरा अध्यायातील चाळिसाव्या वचनाच्या इतिहासातील अल्फा आणि ओमेगा अशी मार्गचिन्हे आहेत.

चाळीसावे वचन “अंतकाळी” सुरू होते, आणि तो १७९८ आहे हे सहज सिद्ध करता येते; आणि योग्य प्रकारे समजल्यास, १९८९ मध्ये सोव्हिएत संघाचे पतन हे चाळीसाव्या वचनाची पूर्तता होती, आणि ती पूर्ततादेखील “अंतकाळ” होती. एका वचनात दोन “अंतकाळ,” आणि ते त्याच अध्यायात आहे ज्यात मक्काबींची रेषा आहे. हसमोनी वंशापर्यंत नेणारा मक्काबी उठाव १७७६ पासून १७९८ पर्यंतच्या बावीस वर्षांचे प्रतिनिधित्व करतो. १७९८ मध्ये हसमोनी राजवंश सुरू झाला आणि १९८९ मध्ये हेरोदी राजवंश सुरू झाला.

दानियेल अकराच्या दहाव्या पदात १९८९ ओळखले जाते, आणि सोळावे पद रविवारच्या कायद्याविषयी आहे. त्या पदांतील इतिहासाची रेषा तीन युद्धांचे, दक्षिणेच्या एका राजाच्या पतनाचे, आणि रोमच्या भविष्यवाणीतील इतिहासात प्रवेशाचे प्रतिनिधित्व करते. त्यात दोन राजवंशांची रेषाही समाविष्ट आहे, जी त्या बदलाचे प्रतीकात्मक प्रतिरूप ठरते, जो प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूविषयी घडतो, ज्याला “कोकरासारखी दोन शिंगे होती, आणि” तो “अजगराप्रमाणे बोलला.” अनुक्रमाने, पहिला यहुदी राजवंश कोकरा आहे आणि दुसरा रोमन राजवंश अजगर आहे. पहिला राजवंश यहुदी होता, दुसरा रोमन होता. यहुदी असो वा रोमन, त्या पृथ्वीवरील पशूला दोन शिंगे होती.

यहूदी राजवंश प्रोटेस्टंट शिंगाचे प्रतिनिधित्व करतो आणि रोमन राजवंश रिपब्लिकन शिंगाचे प्रतिनिधित्व करतो. या दोन्ही शिंगांमध्येही दोन भागांची एक भविष्यवाणीपर विभागणी आहे. सद्दूकी आणि फरीशी हे गुलामगिरीसमर्थक डेमोक्रेट्स आणि गुलामगिरीविरोधी रिपब्लिकन्स यांच्या आराखड्याचे दर्शन घडवितात; तसेच ते शहाण्या कुमारिकांच्या विरोधात मूर्ख कुमारिकांच्या द्विगुण विभागणीचेही प्रतिनिधित्व करतात. फरीशी, मूर्ख कुमारिका म्हणून, पहिल्या निराशेच्या वेळी शुद्ध केले जातात, आणि सद्दूकी दुसऱ्या मंदिर-शुद्धीकरणाच्या वेळी शुद्ध केले जातात. फरीशी, सार्दीसच्या मंडळीप्रमाणे, जिवंत असल्याचे नाव असल्याचा दावा करीत होते, पण मेलेले होते, आणि प्रथम शुद्ध केले जातात; त्यानंतर सद्दूकी, ज्यांनी देवाच्या सामर्थ्याचा इन्कार केला, त्यांनी मध्यरात्रीच्या घोषणेचे सामर्थ्य आणि संदेश यांचाही इन्कार केला. सद्दूकी हे करारातील लोक आहेत, ज्यांना वगळून पुढे जात आहे; सद्दूकी हे ते आहेत जे चांगल्या भावनांच्या अनुभूतीमध्ये संतुष्ट असतात.

“पहिल्या देवदूताच्या संदेशाद्वारे जाहीर करण्यात आलेले ख्रिस्ताचे आगमन, वराच्या आगमनाद्वारे दर्शविले गेले आहे, असे समजण्यात आले. त्याच्या लवकर येण्याच्या घोषणेअंतर्गत झालेली व्यापक सुधारणेची चळवळ, कुमारिकांच्या बाहेर पडण्यास अनुरूप होती. या दृष्टान्तात, जसे मत्तय 24 मधील दृष्टान्तात आहे, तसे दोन वर्ग दर्शविले आहेत. सर्वांनी आपापले दिवे, म्हणजे बायबल, घेतले होते आणि त्याच्या प्रकाशात ते वराला भेटण्यास बाहेर पडले होते. परंतु ‘ज्या मूर्ख होत्या त्यांनी आपले दिवे घेतले, पण आपल्याबरोबर तेल घेतले नाही,’ तर ‘शहाण्यांनी आपल्या दिव्यांबरोबर आपल्या भांड्यांत तेल घेतले.’ उत्तरार्धातील वर्गाने देवाची कृपा प्राप्त केली होती—पवित्र आत्म्याची नवजीवन देणारी, प्रकाश देणारी शक्ती, जी त्याच्या वचनाला पावलांसाठी दिवा आणि मार्गासाठी प्रकाश करते. देवभयाने त्यांनी सत्य जाणून घेण्यासाठी शास्त्रांचा अभ्यास केला होता आणि अंतःकरण व जीवन यांच्या पवित्रतेसाठी त्यांनी उत्कटतेने प्रयत्न केला होता. यांना वैयक्तिक अनुभव होता, देवावर व त्याच्या वचनावर अशी श्रद्धा होती की जी निराशा व विलंब यांमुळे उलथवून टाकली जाऊ शकत नव्हती. इतरांनी ‘आपले दिवे घेतले, पण आपल्याबरोबर तेल घेतले नाही.’ ते केवळ आवेगाने प्रवृत्त झाले होते. गंभीर संदेशामुळे त्यांच्या भीतीला चाळवले गेले होते; परंतु त्यांनी आपल्या बंधूंच्या विश्वासावर अवलंबून राहून, सत्याचे सखोल आकलन किंवा अंतःकरणातील कृपेचे खरे कार्य यांशिवाय, चांगल्या भावनांच्या लुकलुकणाऱ्या प्रकाशात समाधान मानले होते. हे तात्काळ प्रतिफळाच्या अपेक्षेने आशेने परिपूर्ण होऊन प्रभूला भेटण्यास बाहेर पडले होते; परंतु विलंब व निराशा यांसाठी ते सिद्ध नव्हते. जेव्हा परीक्षा आल्या, तेव्हा त्यांचा विश्वास खचला, आणि त्यांचे दिवे मंद जळू लागले.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 393.

राजकीय असो वा धार्मिक, मध्यरात्रीच्या संकटाच्या वेळी दोन्ही वर्ग ज्ञानीजनाविरुद्ध एकत्र येतात. हे सांगितल्यावर, आम्ही लेखाची सुरुवात या मुद्द्याने केली की मी चौदाव्या वचनाचा उपयोग वचने ज्या प्रवाहात मांडली आहेत त्यातील त्याच्या स्थानाच्या आधारे करीत आहे, आणि हे त्या वचनांद्वारे दर्शविलेल्या ऐतिहासिक अनुक्रमाच्या विरोधात आहे. मी तीच तर्कपद्धती तेवीसाव्या वचनाच्या स्थानाशी सुसंगतपणे वापरतो. एखाद्या मार्गचिन्हाचे स्थान त्याच्या ऐतिहासिक परिपूर्तीस अनुरूप असावे. मक्काबी काळात यहूद्यांनी रोमशी केलेल्या संधीने हे वचन कोठे लागू होईल हे निश्चित केले. दर्शन स्थापन करणारे चौदाव्या वचनातील “दरोडेखोर” इ.स.पू. २०० मध्ये तसे झाले, आणि तेच पानियमच्या युद्धाचे वर्ष होते; परंतु ते युद्ध आणि ते दरोडेखोर ही दोन भिन्न चिन्हे आहेत.

“दरोडेखोर” कथानकाचा भाग होतात, पॅनियमच्या युद्धाच्या तारखेशी थेट संबंध प्रस्थापित करण्यासाठी नव्हे, तर अँटिओकसकडून पराभूत होऊ घातलेल्या इजिप्तच्या दुर्बल पाच वर्षांच्या शासकाशी त्यांनी निर्माण केलेला संबंध ओळखण्यासाठी. रोमन साम्राज्यात इजिप्तच्या गव्हाच्या आयातीत व्यत्यय येणे त्यांना अभिप्रेत नव्हते. असुरक्षित पाच वर्षांच्या इजिप्शियन राजाशी रोमचा भविष्यवाणीतील संबंध हा त्या वचनाचा विषय आहे. हे मध्यस्थीकरण त्या परिणामांच्या परिणामी अवस्थेला ओळखून दाखविते, जी पुतिनने १९८९ पूर्वी जशी होती तशी युक्रेनियन चर्चची रशियन चर्चच्या अधीनता पुन्हा समाविष्ट करण्याच्या प्रयत्नानंतर उद्भवते. तो प्रयत्न त्याच्या दक्षिणेकडील राज्याच्या क्रमिक न्हासास आरंभ करतो, आणि जेव्हा पुतिन मरण पावतो, जसा टॉलेमी मरण पावला, किंवा उझिजियाह व नेपोलियन यांच्याप्रमाणे काही प्रकारे निर्वासित केला जातो, तेव्हा भविष्यवाणीच्या दृष्टीने तो दूर केला जातो आणि त्यानंतर त्याचे राज्य कमी समर्थ नेत्यांच्या मालिकेकडून चालविले जाते. मग, पाच वर्षांच्या राज्याच्या काळात, पापल

रोम आपल्या हितसंबंधांचे, म्हणजे युक्रेनियन चर्चचे, संरक्षण करण्यासाठी मध्यस्थी करते.

पापपद रशियन किंवा युक्रेनियन ऑर्थोडॉक्सी यांपैकी कोणत्याही एका बाजूचा स्वीकार करीत नाही; ती यशया चारमध्ये दर्शविल्याप्रमाणे सर्व धार्मिक संघटनांना आपल्या अधिकाराखाली आणण्यासाठी प्रत्येक बाजूशी खेळ करीत आहे.

आणि त्या दिवशी सात स्त्रिया एका पुरुषाला धरून म्हणतील, आम्ही आमची स्वतःची भाकर खाऊ, आणि आमची स्वतःची वस्त्रे परिधान करू; फक्त आम्हांस तुझ्या नावाने ओळखले जाऊ दे, म्हणजे आमचा अपमान दूर होईल. त्या दिवशी परमेश्वराचा अंकुर सुंदर व गौरवशाली असेल, आणि इस्राएलातून सुटलेल्यांसाठी भूमीचे फळ उत्कृष्ट व मनोहर असेल. आणि असे होईल की, जो सियोनमध्ये उरला आहे, आणि जो यरुशलेममध्ये राहिला आहे, तो पवित्र म्हणवला जाईल; म्हणजे यरुशलेममध्ये जिवंतांमध्ये ज्याचे नाव लिहिलेले आहे, तो प्रत्येक जण. यशया 4:1-3.

पोपसत्ता सर्व धार्मिक मंडळ्यांवर अधिपत्य मिळविते; त्या सात स्त्रियांनी दर्शविल्या आहेत, म्हणजे सर्व चर्चस. त्या सात चर्चस स्वतःला 'कॅथोलिक' असे म्हणून घेण्याची इच्छा धरतात, ज्याचा अर्थ 'सार्वत्रिक' असा होतो; आणि त्या स्पष्टपणे देवाचे लोक नाहीत, कारण त्यांचा हेतू स्वतःचीच वस्त्रे परिधान करण्याचा आहे. स्वतःची मानवी वस्त्रे परिधान करू इच्छिणाऱ्या सर्व धार्मिक मंडळ्यांचे एकीकरण त्या काळात घडते, जेव्हा "यरुशलेममध्ये जे राहतील त्यांना पवित्र म्हणतील"; म्हणजे ज्या वेळी प्रभूची फांदी लाओदीकेय लोकांपासून फिलाडेल्फीय लोकांत रूपांतरित होते; आणि हाच तो काळ आहे, ज्यामध्ये पोपसत्ता सर्व धार्मिक मंडळ्यांची प्रमुख होते, त्याच काळात ती राजकीय सत्तासंस्थांचीही प्रमुख केली जाणार असते.

१९८९ मध्ये, युक्रेनियन मंडळी ही उत्तर दिशेच्या राजाने सोव्हिएत संघ झाडून टाकण्याचे प्रतीक होती; आणि पुतिन अधीनतेच्या पूर्वीच्या संबंधाची पुनर्स्थापना करण्याचा प्रयत्न करील, आपल्या कपाळावर कुष्ठरोग प्राप्त करील, आणि ज्याने त्याच्या मागण्या नाकारल्या त्या धर्माविरुद्ध छळ सुरू करील. तो छळ टॉलेमीच्या स्वतःच्या राष्ट्रात, अलेक्झांड्रिया शहरात घडून आला; म्हणून रशियामधील ज्या मंडळ्यांवर रोमचा प्रभाव आहे त्या पुतिनचे लक्ष्य ठरतील, आणि त्याचाच अंतही ठरतील. ट्रम्प पानियमच्या युद्धाची तयारी करीत असताना, दुर्बल झालेल्या इजिप्शियन बाल-राजाच्या संरक्षकाबरोबरचा त्याचा उघड संबंध २०२५ मध्ये ओळखला जातो. इ.स.पू. २०० मध्ये इजिप्शियन बाल-राजाचे संरक्षण करणारी रोमन सत्ता, त्या वेळी बाल-राजाचे संरक्षण करणार नाही. ती त्या बाल-राजाचा अंत करण्यास सहाय्य करील. इ.स.पू. २०० मध्ये इजिप्तची संरक्षक म्हणून असलेले रोम, पानियमच्या युद्धात इजिप्तचा संहारक म्हणून रोमचे प्रतिनिधित्व करते.

मिलेराइट्स

मिलराइटांना तीन रोमी सत्ता दिसल्या नाहीत; त्यांनी केवळ दोनच पाहिल्या; तरीदेखील त्यांचे सत्य हे तितकेच सत्य होते. अँटिओकस हा एक प्रतीक म्हणून दाखविणारी भविष्यवाणीतील तर्कशुद्धता आपल्याला चौदावा वचन पंधराव्या वचनापूर्वी येणाऱ्या इतिहासावर लागू करण्यास अनुमती देते, जरी प्रारंभी त्या वचनांची पूर्तता करणाऱ्या इतिहासाने चौदावे व पंधरावे ही दोन्ही वचने इ. स. पू. 200 या वर्षीच स्थापित केली होती. माझा दावा असा आहे की सोळावे वचन हे लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याविषयी आहे, आणि चौदावे वचन हे 2025 होते, तसेच पंधरावे वचन ही अद्याप भविष्यकाळातील पॅनियमची लढाई आहे. अँटिओकस सिद्ध करतो की त्या तीन लढाया एकच भविष्यवाणीची रेषा आहेत, कारण तो त्या तिन्ही लढायांमध्ये उपस्थित आहे; परंतु तो माझ्या या प्रतिपादनालाही सिद्ध करतो की उत्तरकाळातील त्या वचनांचा उपयोग, जेव्हा "line upon line" या पद्धतीने योग्य रीतीने विभाजित केला जातो.

अँटिओकस हा तिन्ही युद्धांत उपस्थित होता, आणि शेवटच्या दिवसांत तो 1989 मध्ये (रेगन आणि अमेरिका), 2014 मध्ये (झेलेन्स्की आणि युक्रेन), आणि नंतर पॅनियमच्या युद्धात 1989 मधील त्याच प्रतिनिधी शक्तीचे प्रतिरूप आहे; कारण येशू नेहमी आरंभासह शेवटाचे प्रतिनिधित्व करतो. रोनाल्ड रेगन मरण पावला आहे व दफन केला गेला आहे,

म्हणून ॲँटिओकसची ऐतिहासिक साक्ष मिलराइट समजुतीनुसार अचूक आहे, परंतु ओळीवर ओळ या अनुप्रयोगाचे नियमन करणाऱ्या नियमांच्या अधीन आहे. या वचनेतील शेवटची पोपीय प्रतिनिधी शक्ती ट्रम्प आहे, जरी इतिहासात ॲँटिओकस तिन्ही युद्धांत होता. तेराव्या वचनाची पूर्तता करण्यासाठी ट्रम्पने दुसरी निवडणूक गमावणे आवश्यक होते, कारण तेराव्या वचनात तो “पुन्हा येतो,” पूर्वीपेक्षा अधिक सामर्थ्यवान, इतका बलवान की त्याच्या कानातून गोळी आरपार जाऊ शकेल; आणि याजकांचा अभिषेक होत असताना, उजव्या अंगठ्यासह आणि उजव्या पायाच्या मोठ्या बोटासह, ज्यावर रक्त लावले जाणे अपेक्षित होते, त्याच्याशी हे संबंधित आहे.

रेगन हा ट्रम्पचा प्रतिरूप होता, कारण १९८९ मधील अंतकाळापासूनच्या अंतिम आठ अध्यक्षपैकी रेगन हा पहिला आहे. लिंकन हा ट्रम्पचा प्रतिरूप होता, कारण तो पहिला रिपब्लिकन अध्यक्ष होता. गुलामगिरीसमर्थक डेमोक्रेट्सनी रोमशी संगनमत करून लिंकनची हत्या केली, आणि रोनाल्ड रेगन तसेच त्याचा पोपशाही समकक्ष जॉन पॉल दुसरा या दोघांवर झालेल्या हत्या-प्रयत्नांत ते बचावले. प्रकटीकरण अकरा, वचन सात यांच्या पूर्ततेत २०२० मध्ये चोरलेल्या निवडणुकीद्वारे ट्रम्पची राजकीय हत्या झाली, आणि मग २०२४ मध्ये वचन अकरा यांच्या पूर्ततेत तो पुन्हा जिवंत झाला.

आणि त्यांनी आपली साक्ष पूर्ण केल्यावर, अतल कुंडातून वर येणारा पशू त्यांच्याविरुद्ध युद्ध करील, आणि त्यांच्यावर विजय मिळविल, आणि त्यांना ठार मारील. ... आणि साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यात प्रवेशला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि ज्यांनी त्यांना पाहिले त्यांच्यावर मोठी भीती पडली. प्रकटीकरण ११:७, ११.

ट्रम्पचे पुनरुत्थान हे तेराव्या वचनातील त्याचे “पुनरागमन” होते, आणि त्याने रोमच्या एका वैशिष्ट्याचा समांतर दाखलाही पुरविला; कारण रोम हे “सातांपैकीच आठवे” आहे, आणि ट्रम्प हा रोमची प्रतिमा आहे.

आणि जो पशू होता, आणि नाही, तोच आठवा आहे, आणि तो त्या सातांपैकीच आहे, आणि तो विनाशात जातो. प्रकटीकरण १७:११.

रीगनपासून ट्रम्प यांचा दुसरा कार्यकाळ त्यांना आठवे राष्ट्राध्यक्ष बनवितो; आणि कारण ते सहावेही होते, त्यामुळे पोपसत्तेशी सुसंगत रीतीने ट्रम्प हे “आठवे, जे त्या सातांपैकी आहे,” असे ठरतात. आठ हा पुनरुत्थानाचे प्रतीक आहे, आणि यावर भर दिला जातो की पोपसत्तेच्या प्रतिमेच्या नात्याने त्यांना “परत” येण्यासाठी बरी झालेली प्राणघातक जखम असणे आवश्यक होते.

आणि मी त्याच्या एका शिरास जणू मृत्यूपर्यंत जखमी झालेले पाहिले; आणि त्याची प्राणघातक जखम बरी झाली; आणि सर्व जग त्या पशूच्या मागे आश्चर्याने गेले. प्रकटीकरण १३:३.

जेव्हा प्राणघातक जखम बरी होते, तेव्हा जग “पशूच्या मागे आश्चर्यचकित होऊन जाते,” आणि जेव्हा २०२४ मध्ये ट्रम्प हा सातांपैकीच असलेला आठवा म्हणून पुनरुत्थित झाला, तेव्हा तो “परत आला,” आणि संपूर्ण जग त्याच्या मागे आश्चर्यचकित झाले.

आणि साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यामध्ये प्रवेशला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि ज्यांनी त्यांना पाहिले त्यांच्यावर मोठी भीती पडली. आणि त्यांनी स्वर्गातून येणारा एक मोठा आवाज ऐकला, जो त्यांना म्हणत होता, वर येथे या. आणि ते मेघामध्ये स्वर्गात वर गेले; आणि त्यांच्या शत्रूंनी त्यांना पाहिले. प्रकटीकरण ११:११, १२.

२०२४ च्या निवडणुकीत ट्रम्प “परत आले”, आणि नंतर २०२५ मध्ये तो आणि पोप लिओ हे दोघेही पदावर आरूढ झाले. ज्यांना पाहण्याची इच्छा होती अशा कोणालाही येशूने थेट आणि न्याय्य इशारा दिला.

म्हणून जेव्हा तुम्ही दानियेल संदेष्ट्याद्वारे सांगितलेली उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू पवित्र स्थानी उभी असलेली पाहाल, (जो कोणी वाचतो, त्याने समजून घ्यावे.) मत्तय २४:१५.

मार्क हे कदाचित थोडे अधिक स्पष्टपणे सांगतो.

परंतु जेव्हा तुम्ही दानियेल संदेष्ट्याने सांगितलेली उजाडपणाची घृणास्पद वस्तू ज्या ठिकाणी ती असू नये त्या ठिकाणी उभी असलेली पाहाल, (जो वाचतो त्याने समजून घ्यावे,) तेव्हा जे यहुदियामध्ये असतील त्यांनी डोंगरांकडे पळ काढावा. मार्क 13:14.

उजाडपणाची घृणास्पद गोष्ट ही रोम त्याच्या तीनही अवस्थांत आहे. मूर्तिपूजक, पोपसत्ताक आणि आधुनिक रोम—यांपैकी प्रत्येक देवाच्या लोकांसाठी इशाऱ्याचे एक प्रतीक आहे. हा इशारा तेव्हा ओळखावयाचा आहे, जेव्हा रोम “पवित्र स्थानी” किंवा ज्या ठिकाणी “त्याने नसावे” तेथे असते. शास्त्रवचनांमध्ये वैभवशाली देश हा पवित्र देश आहे, आणि संयुक्त संस्थाने हा आध्यात्मिक वैभवशाली देश आहे.

आणि परमेश्वर पवित्र देशात यहुदाला आपला भाग म्हणून वतन करून घेईल, आणि तो पुन्हा यरूशलेमची निवड करील. हे सर्व देहधारी लोकांनी, परमेश्वरासमोर शांत राहा; कारण तो आपल्या पवित्र निवासस्थानातून उठला आहे. जखऱ्या २:१२, १३.

जेव्हा तुम्ही रोमला पवित्र स्थानी उभे पाहता, तेव्हा प्रभु यरूशलेमाची आपल्या करारबद्ध प्रजेसाठी अंतिम वेळेस निवड करित आहे. जेव्हा रेगनने—आठ राष्ट्राध्यक्षांपैकी पहिल्याने—बायबलमधील भविष्यवाणीतील ख्रिस्तविरोधकाशी गुप्त युती केली, तेव्हा १९८९ मधील अंतकाळापासूनच्या आठव्या आणि अंतिम राष्ट्राध्यक्षाद्वारे रोमशी झालेल्या उघड युतीचे ते प्रतिनिधित्व होते. ओमेगा-प्रतीके बहुधा अल्फा-प्रतीकांच्या गुणधर्मांना उलट करतात.

इ. स. २०२५ मध्ये पोप लिओ आणि ट्रम्प यांचा पदग्रहण सोहळा प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील समुद्रातील पशू आणि पृथ्वीतील पशू यांच्यामधील उघड संबंध ओळखून देत आहे. रेगन आणि जॉन पॉल दुसरा यांच्या गुप्त संधीद्वारे प्रतिरूपित झालेल्या ट्रम्प आणि लिओ यांच्या उघड संधीकडे झालेली ही उलटफेर आपल्याला कळविते की इ. स. पू. २०० मध्ये चौदाव्या वचनाची पूर्तता करणाऱ्या इजिप्शियन बाल-राजाच्या समर्थनाचे प्रतीक उत्तरकाळात समर्थनाच्या अभावाचे प्रतिनिधित्व करते.

२०२५ हे बाह्य मूलभूत दर्शन किंवा भविष्यवाणी स्थापन करते, कारण ते रोमला उंचावते, म्हणजे दानियेलाने “उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू” या प्रतीकवादाने ओळख दिलेली रोमची चेतावणी. “उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू” याची चेतावणी “उजाडपणा” या शब्दाने दर्शविलेल्या विनाशाच्या आधी घडते. सेस्तियसच्या अधीन यरूशलेमच्या वेढ्यात, रोमच्या सत्तेची ध्वजचिन्हे पवित्रस्थानाच्या पवित्र परिघामध्ये उभारण्यात आली, त्याद्वारे ही चेतावणी दर्शविली गेली. ज्यांनी ते पाहिले, समजले, आज्ञापालन केले आणि नगर सोडले, ते वेढा पुन्हा सुरू झाल्यावर संरक्षित राहिले. त्यांनी रोमन चेतावणीचे चिन्ह पाहिले. पर्गामोसच्या तडजोड केलेल्या मंडळीपासून आणि त्यानंतर थायातिराच्या मंडळीपासून विभक्त झालेले ख्रिस्ती, देवाच्या मंदिरात पापाचा मनुष्य बसलेला त्यांनी पाहिला तेव्हा अरण्यात पळून गेले. ते साक्षीदार उत्तरकाळात दानियेलाने सांगितलेल्या “उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू” या चेतावणीची ओळख करून देतात.

आम्ही वारंवार दाखवून दिले आहे की 1888 हे सेस्तियसचे वेढे होते, आणि रविवारीच्या कायद्याच्या संकटाचा निष्कर्ष हा टायटसच्या वेढ्याशी समतुल्य आहे. 1880 च्या दशकातील ब्लेअर रविवारी कायद्याची विधेयके, तसेच 1880 च्या दशकात काही दक्षिणी राज्यांत अंमलात आणण्यात आलेले रविवारीचे कायदे, हे सेस्तियसच्या इशाऱ्याप्रमाणे होते; आणि त्यांनी सिस्टर व्हाईट यांच्या ग्रामीण जीवनाविषयीच्या सल्ल्यातील विभागणीची रेषाही दर्शविली. 1880 च्या दशकापूर्वी त्यांचा सल्ला असा होता की भविष्यकाळात आपल्याला ग्रामीण भागात स्थलांतर करणे आवश्यक होईल; परंतु 1880 च्या दशकानंतर ग्रामीण जीवन हे आधीच अंगीकारले गेलेले असणे अपेक्षित होते. 1880 च्या दशकात चर्चिला जात असलेला, पोपसत्तेच्या अधिकारचिन्हाचा प्रसार करणाऱ्या ब्लेअर विधेयकांचा इशारा, 9/11 वरील पॅट्रिऑट अॅक्टचा प्रतिरूप होता; कारण प्रकटीकरण अठराचा देवदूत या दोन्ही इतिहासांमध्ये प्रकट झाला होता.

9/11 हे पवित्र स्थानी सेस्तियसने आपला अधिकार ठेविल्याची चेतावणी होती, जिथे तो असू नये, कारण 9/11 वेळी रोमन कायद्याने इंग्रजी कायद्याची जागा घेतली. 2021 मधील पेलोसी खटल्यांमध्ये due process clause नाकारण्यात आला, आणि हे टायटसच्या वेढ्याकडे जाणारे आणखी एक पाऊल दर्शविते, ज्याचा शेवट संयुक्त संस्थानांतील लवकरच येणाऱ्या रविवार कायद्याने होतो. वेढा हा एक कालावधी आहे. 1888 हे अंतर्गत प्रोटेस्टंट शिंगाच्या बंडास संबोधते, आणि 9/11 हे बाह्य रिपब्लिकन शिंगाच्या बंडास संबोधते. ज्या त्याच वर्षी अंतिम अध्यक्षेची उद्घाटन होते, त्या वर्षी गौरवशाली देशातून पोपचे उद्घाटन होणे, पानियमच्या लढाईपूर्वीच, जिथे उभे राहणे योग्य नाही तिथे उभ्या असलेल्या उजाडपणाच्या घृणास्पद वस्तूची अंतिम चेतावणी दर्शविते. पानियमची लढाई थेट रविवार कायद्यात आणि अॅक्टियमच्या लढाईत नेते, जी मूर्तिपूजक रोमसाठी तिसरा आणि अंतिम अडथळा दर्शवत होती; आणि त्यानंतर दानियेल 11:24 च्या परिपूर्तीत मूर्तिपूजक रोमने 360 वर्षे सर्वोच्च राज्य केले. रविवार कायद्याच्या वेळी सहावे आणि सातवे राज्य ही दोन्ही रोमकडून जिंकली जातात, आणि त्यानंतर आधुनिक रोम एक प्रतीकात्मक तास, म्हणजे बेचाळीस प्रतीकात्मक महिने, राज्य करते.

सोळाव्या वचनात पाँपेई, ज्याने नुकतेच मूर्तिपूजक रोमच्या सीरियातील पहिल्या अडथळ्यांवर विजय मिळविला होता, तो नंतर यरुशलम जिंकतो. पाँपेई रोमचे पहिले दोन अडथळे दूर करतो, आणि ऑगस्टस सीझर आक्टियम येथे तिसरा जिंकतो. आधुनिक रोम प्रथम १९८९ मध्ये दक्षिणेच्या राजावर विजय मिळवितो; हे चाळीसाव्या वचनाच्या पूर्ततेत, आणि दहाव्या वचनाने पूर्वछायित केल्याप्रमाणे, घडते. त्यानंतर रविवारच्या कायद्याच्या वेळी आधुनिक रोम आपला दुसरा आणि तिसरा अडथळा संस्थाने यांच्याद्वारे जिंकतो, आणि मग संयुक्त राष्ट्रसंघ तात्काळ आपले राज्य पोपसत्तेला देण्यास मान्यता देतो. मूर्तिपूजक रोमने पाँपेईद्वारे दोन जिंकले आणि नंतर एक; आणि पोपसत्ताक रोमने १९८९ मध्ये एक जिंकला, आणि मग त्याचे पुढील दोन सोळाव्या वचनात जिंकले, ज्या ठिकाणी पाँपेईच्या दुसऱ्या विजयाची नोंद करण्यात आली आहे.

तो अॅक्टियम येथे मूर्तिपूजक रोमसमोरील तिसरा अडथळा असो, किंवा इ.स. ५३८ मध्ये गोथ लोकांना रोम शहरातून हाकलून लावण्यात आले म्हणून दर्शविलेला तिसरा अडथळा असो—रोम जेव्हा तिसऱ्या अडथळ्यावर मात करतो, तेव्हा तो सर्वोच्च प्रभुत्व गाजवतो.

निश्चयच प्रभु परमेश्वर काहीही करीत नाही, जोपर्यंत तो आपले गुपित आपल्या सेवक संदेष्ट्यांना प्रकट करीत नाही. आमोस ३:७.

उजाडपणा येण्यापूर्वी, दानिएलाच्या पुस्तकात उजाडपणाची घृणास्पद वस्तू म्हणून दर्शविलेल्या इशान्याच्या चिन्हाचे अंतिम प्रकटीकरण प्रभू निश्चितच देईल. ते इशान्याचे चिन्ह म्हणजे 2025 मध्ये दर्शविला जाणारा रेगनच्या गुप्त युतीच्या विरोधातील उघड युती होय. प्रभू प्रथम इशारा दिल्याशिवाय दंड आणणार नाही; आणि आमोस त्याच्या सेवकांना दिलेले गुप्त प्रकटीकरण काय आहे, आणि ते कोणाकडे निर्देशित आहे, याविषयी अत्यंत स्पष्ट आहे.

हे इस्राएलच्या संततीनी, परमेश्वराने तुमच्याविरुद्ध, म्हणजे ज्या संपूर्ण कुळास मी मिसरदेशातून वर आणले त्या विरुद्ध, हे वचन उच्चारले आहे, ते ऐका: पृथ्वीवरील सर्व कुळांमध्ये केवळ तुम्हालाच मी ओळखले आहे; म्हणून तुमच्या सर्व अधर्माबद्दल मी तुम्हांला शिक्षा करीन. आमोस 3:1, 2.

आमोस देवाच्या निवडलेल्या करारबद्ध लोकांच्या त्या शेवटच्या पिढीला संबोधित करीत आहे, ज्यांना यहेज्केल आठमधील सूर्यापुढे नतमस्तक होणाऱ्या पंचवीस पुरुषांच्या अनुरोधाने शिक्षा व्हावयाची आहे. आमोस लाओदीकियाचा संदेश सादर करीत आहे, जो जिवंतांच्या न्यायाच्या काळात पाप पुसून टाकण्याच्या प्रसंगी तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे. आमोसचा इशारा दोन पक्षांच्या एकीकरणावर आधारित आहे.

दोघेजण एकमत झाले नाहीत तर ते एकत्र चालतील काय? सिंहाला भक्ष्य नसताना तो अरण्यात गर्जना करील काय? तरुण सिंहाने काहीही पकडले नसताना तो आपल्या गुहेतून आरोळी ठोकेल काय? पक्ष्यासाठी पाशच नसेल तर तो पृथ्वीवरील सापळ्यात अडकून पडील काय? काहीही पकडले गेले नसताना पृथ्वीवरून सापळा उचलला जाईल काय? नगरीत रणशिंग फुंकले जाईल, आणि लोक भयभीत होणार नाहीत काय? नगरीत

आपत्ती येईल, आणि परमेश्वराने ती घडविली नसेल काय? आमोस 3:3-6.

दोघे एकरूप होऊन एकत्र चालण्याच्या इशान्याची मांडणी पृथ्वीवरून एखाद्या पक्ष्याला सापळ्यात पकडले जाण्याच्या संदर्भात केली आहे. पक्षी हे धार्मिक संस्थांचे प्रतीक आहेत, आणि प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात पापसत्ता प्रत्येक अशुद्ध व तिरस्करणीय पक्ष्यांचा पिंजरा आहे.

आणि त्याने मोठ्या सामर्थ्यवान आवाजाने गर्जना करून म्हटले, महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे, आणि ती दुष्टात्म्यांचे निवासस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याचा अड्डा, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्याचा पिंजरा झाली आहे. कारण सर्व राष्ट्रांनी तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचे पान केले आहे, आणि पृथ्वीवरील राजांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार केला आहे, आणि पृथ्वीवरील व्यापारी तिच्या विलासी वैभवाच्या विपुलतेमुळे धनवान झाले आहेत. प्रकटीकरण 18:2, 3.

पिंजऱ्यातील पक्षी हा पकडलेला पक्षी असतो; आणि जेव्हा एखादे राष्ट्र रोमच्या वेश्येशी व्यभिचार करते, तेव्हा ते पकडलेला पक्षी बनते; आणि इतर सर्व भविष्यवाणीतील पक्ष्यांपेक्षा वर उचलला गेलेला पक्षी ती सत्ता आहे, जिचे त्रिविध घर बांधले जाते, रविवारच्या कायद्याच्या वेळी स्थापन केले जाते, तिच्या ठिकाणी, म्हणजे शिनारमध्ये, म्हणजे बाबेलमध्ये. तोच तो पक्षी आहे, ज्याला 1798 मध्ये प्राणघातक घाव बसला, किंवा जसे जखऱ्या सांगतो, ज्याच्या टोपलीवर शिशाचे झाकण ठेवण्यात आले; परंतु त्यानंतर अध्यात्मवाद आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद यांच्या पक्ष्यांनी त्याला वर उचलले.

मग माझ्याशी बोलणारा देवदूत पुढे गेला आणि मला म्हणाला, “आता आपले डोळे वर करून पाहा, हे काय आहे जे पुढे जात आहे?” तेव्हा मी म्हणालो, “हे काय आहे?” तो म्हणाला, “हे एक एफा आहे जे पुढे जात आहे.” तो पुढे म्हणाला, “संपूर्ण पृथ्वीभर त्यांचे हेच स्वरूप आहे.” आणि पाहा, शिशाचे एक झाकण वर उचलले गेले; आणि त्या एफाच्या मध्यभागी बसलेली ही एक स्त्री आहे. मग तो म्हणाला, “ही दुष्टता आहे.” आणि त्याने तिला एफाच्या मध्यभागी फेकले; आणि त्याने त्याच्या तोंडावर शिशाचे झाकण टाकले. मग मी आपले डोळे वर केले आणि पाहिले, आणि पाहा, दोन स्त्रिया बाहेर येत होत्या, आणि त्यांच्या पंखांत वारा होता; कारण त्यांना करकोचाच्या पंखांसारखे पंख होते; आणि त्यांनी त्या एफाला पृथ्वी आणि आकाश यांच्या मध्ये उचलले. तेव्हा मी माझ्याशी बोलणाऱ्या देवदूताला म्हणालो, “या एफाला कोठे घेऊन जात आहेत?” तो मला म्हणाला, “शिनार देशात तिच्यासाठी एक घर बांधण्यास; आणि ते स्थापन केले जाईल, आणि तेथे तिच्या स्वतःच्या पायावर ठेवले जाईल.” जखऱ्या ५:५-११.

आमोसाचा सापळा पृथ्वीवरील पक्ष्याला पकडतो, कारण तो त्या आघाडीचे प्रतिनिधित्व करतो जी लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या नियमापूर्वी होते, ज्या ठिकाणी पृथ्वीचा पक्षी पकडला जातो; आणि आमोसाच्या मते ती आघाडी लाओदिकेयन सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमसाठी एक ताडना आहे, कारण नगरात इशान्याचा कर्णा फुंकला जाईल, आणि ते तो ऐकण्यास नकार देतील.

नगरीत रणशिंग फुंकले जाईल, आणि लोक भयभीत होणार नाहीत काय? एखाद्या नगरीत आपत्ती येईल, आणि परमेश्वराने ती घडविली नसेल काय? निश्चयाने प्रभु परमेश्वर काहीही करीत नाही, जोवर तो आपला गुप्त हेतू आपल्या सेवकांना, भविष्यवक्त्यांना, प्रकट करीत नाही. सिंह गर्जला आहे, मग कोण भयभीत होणार नाही? प्रभु परमेश्वर बोलला आहे, मग कोण भविष्यवाणी केल्यावाचून राहू शकेल? आमोस 3:6-8.

गरजणारा सिंह म्हणजे यहूदाच्या वंशातील सिंह होय, जो ख्रिस्ताचे प्रतिनिधित्व करतो, जेव्हा तो आपल्या भविष्यवाणीच्या वचनावर मुद्रा करतो आणि ती उघडतो. इ.स. २०२५ मधील उघड संधि ही सेस्टियसच्या वेढ्याचे प्रतीक आहे, आणि देवाच्या लोकांच्या दरोडेखोरांचे चिन्ह तेव्हा स्थापित होते, जेव्हा तुम्ही अशा दोनांना एकत्र चालताना पाहता की ज्यांचे कधीही सहअस्तित्व असू नये. रोमने प्रोटेस्टंटंशी संधि करून त्यांच्याशी एकरूप होणे हे स्वविरोधी आहे, कारण प्रोटेस्टंट असणे म्हणजे रोमविरुद्ध निषेध करणे होय.

आम्ही पुढील लेखात या गोष्टी पुढे चालू ठेवू.

सापळ्यातून सुटण्यास फार उशीर झाला आहे

“आणि हे स्मरणात ठेवले जावो, की ती कधीही बदलत नाही, हा रोमचा गर्वोक्त दावा आहे. Gregory VII आणि Innocent III यांची तत्त्वे अजूनही Roman Catholic Church चीच तत्त्वे आहेत. आणि तिच्याकडे केवळ सत्ता असती, तर जसे तिने गेल्या शतकांत मोठ्या जोमाने ती आचरणात आणली, तसेच ती आजही आणली असती. रविवाराच्या उन्नतीच्या कार्यात रोमची मदत स्वीकारण्याचा प्रस्ताव करीत असताना Protestants काय करीत आहेत, याची त्यांना फारशी जाणीव नाही. ते आपल्या उद्देशाच्या सिद्धीस नेण्यास लागलेले असताना, रोम आपली सत्ता पुन्हा प्रस्थापित करण्याचा, आपले गमावलेले प्रभुत्व परत मिळविण्याचा प्रयत्न करीत आहे. एकदा United States मध्ये हे तत्त्व प्रस्थापित झाले की, मंडळी राज्याची सत्ता उपयोगात आणू शकते किंवा तिच्यावर नियंत्रण ठेवू शकते; धर्मविषयक आचरणांना लौकिक कायद्यांनी सक्तीने लागू करता येऊ शकते; थोडक्यात, चर्च आणि राज्य यांचा अधिकार अंतःकरणावर प्रभुत्व गाजविणार आहे, तर या देशात रोमचा विजय निश्चित आहे.”

“देवाच्या वचनाने निकट येत असलेल्या संकटाविषयी इशारा दिला आहे; हा इशारा जर दुर्लक्षित राहिला, तर सापळ्यातून सुटण्यास फार उशीर झाल्यानंतरच प्रोटेस्टंट जगाला रोमचे हेतू खरेतर काय आहेत हे कळेल. ती निःशब्दपणे सामर्थ्यात वाढत आहे. तिच्या सिद्धांतांचा प्रभाव विधिमंडळांच्या सभागृहांत, मंडळ्यांत, आणि मनुष्यांच्या अंतःकरणांत कार्य करीत आहे. ज्या गुप्त अंतरंगात तिचे पूर्वीचे छळ पुन्हा घडवून आणले जातील, अशा उंच व भव्य रचनांची ती उभारणी करीत आहे. जेव्हा तिच्या प्रहाराची वेळ येईल तेव्हा स्वतःचे उद्देश साध्य करण्यासाठी ती गुप्तपणे व कोणाच्याही लक्षात न येता आपली शक्ती दृढ करीत आहे. तिला हवे आहे ते फक्त लाभदायक स्थान; आणि ते तिला आधीच दिले जात आहे. रोमन घटकाचा हेतू काय आहे हे आपण लवकरच पाहू आणि अनुभवू. जो कोणी देवाच्या वचनावर विश्वास ठेवील व त्याचे पालन करील, तो त्यामुळे निंदा व छळ ओढवून घेईल.” द ग्रेट कॉन्ट्रॅक्सी, 581.

“दुष्टता, फसवणूक आणि भ्रम यांमध्ये, अगदी मृत्यूच्या सावलीत पडलेले—झोपलेले, झोपलेले—असे एक जग आहे. त्यांना जागे करण्यासाठी आत्म्याच्या व्यथा कोण अनुभवत आहे? कोणता आवाज त्यांच्यापर्यंत पोहोचू शकेल? माझे मन त्या भविष्यकाळाकडे नेले जाते, जेव्हा हा संकेत दिला जाईल, ‘पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यास बाहेर पडा.’ परंतु काहींनी आपल्या दिव्यांचे पुनर्भरण करण्यासाठी तेल मिळविण्यात विलंब केला असेल, आणि फार उशिरा त्यांना आढळेल की तेलाने दर्शविलेले चरित्र हस्तांतरित करता येत नाही. ते तेल म्हणजे ख्रिस्ताचे धार्मिकत्व होय. ते चरित्राचे प्रतिनिधित्व करते, आणि चरित्र हस्तांतरित करता येत नाही. कोणताही मनुष्य दुसऱ्यासाठी ते मिळवून देऊ शकत नाही. प्रत्येकाने स्वतःसाठी पापाच्या प्रत्येक डागापासून शुद्ध केलेले चरित्र मिळविले पाहिजे.” Bible Echo, May 4, 1896.

“सध्याच्या सत्याच्या अभावामुळे दीन जीव मरत आहेत, आणि जे काही जण सत्यावर विश्वास असल्याचा दावा करीत होते ते देवाच्या कार्यास पुढे नेण्यासाठी आवश्यक साधने रोखून धरून त्यांना मरू देत होते, हे मी पाहिले ते दृश्य इतके वेदनादायक होते की, ते माझ्यापासून दूर करावे अशी मी देवदूताला विनंती केली. मी पाहिले की, जेव्हा देवाच्या कार्यासाठी त्यांच्या मालमत्तेतील काही भागाची मागणी झाली, तेव्हा येशूकडे आलेल्या त्या तरुणाप्रमाणे (Matthew 19:16-22) ते दुःखी होऊन निघून गेले; आणि लवकरच ओसंडून वाहणारा प्रकोप त्यांच्यावरून जाईल व त्यांची सर्व संपत्ती वाहून नेईल, आणि मग पृथ्वीवरील मालमत्ता अर्पण करून स्वर्गात धन साठविण्यास फार उशीर झालेला असेल.” Early Writings, 49.

“यहूदाने पाहिले की त्याच्या विनवण्या व्यर्थ ठरल्या आहेत, आणि तो, ‘आता फार उशीर झाला आहे! आता फार उशीर झाला आहे!’ असे उद्गार काढीत सभागृहातून धावत बाहेर गेला. येशूला कूसावर खिळलेले पाहण्याइतका तो जगू शकणार नाही, असे त्याला वाटले; आणि निराशेने तो बाहेर जाऊन स्वतःला फाशी लावून घेतली.” द डिझायर ऑफ एजेस, 722.

